

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De morte Ioannis Dani, qui diabolu[m] vidit in morte, ca. 52.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

Iterum, non obdormiuit, sed de requie transiuit ad laborem, de delicijs ad miseriam.

CAPVT L.

IN eodem regno alius quidam clericus fuit, & ipse vitiosus valde, sicut & superior: qui cum admonitus fuisset ab amicis de confessione, essetque ei allatum corpus Domini à sacerdote, accipere noluit, vertensque se ad parietem, sic ait; Tuba canit apud inferos, eamus hinc: sicque expirans, tubam secutus est infernalem. APOLLONIVS: Si sic Deus execratur diuitias atque superbiam, puto quòd valde puniat blasphemiam. CAESARIVS: Valde Deus punit quandoque illud vitium, etiam in infidelibus, sicut nuper didici ex relatione cuiusdam monachi Vilarientis, qui circa hæreticos Albienses cum domino Conrado Cardinali satis laborauit.

CAPVT LI.

COmes Fulcensis hæreticus, & hæreticorum *De bla-*
coadiutor, cum vltimum castrum suum reha- *sphemia,*
beret, in tantam erupit blasphemiam, vt dice-
ret; Velit nolit Deus, velit nolit ecclesia Romana, &
omnes sancti, ego terram meam rehabebo: moxque
de equo, cui infidebat, ruens, horribiliter torquebatur,
& cum à militibus esset eleuatus, denuo ruit, pœnam
soluens blasphemiae. Reductus verò in domum suam,
primùm torqueri cœpit in pedibus, deinde in cruri-
bus, postea in pectore, & cum ei relictum fuisset offi-
cium linguæ, si fortè pœnitere vellet, ipsamque con-
fessionem prorsus contemneret, circa quatuor men-
ses, à die qua percussus est, impœnitens expirauit. Hæc
de diuitijs, superbia, atque blasphemia dicta sint.
Quanta verò pœna prædonibus præparata sit, finis
vnius ostendat.

CAPVT LII.

Circa illud tempus, quo Philippus rex inimica-
batur Colonensibus propter Ottonem, sa- *De præ-*
telles quidam Ioannes nomine, cognomenro Da- *donibus*
aus, prouincia deprædat^o est. Hic cum post multa ma-
la moriturus esset, diabol^o moriendi nimis importunus
fuit;

fuit : in cuius aspectu pallens ac tremens , ad circumstantes clamabat : Date mihi gladium , vt repellam à me hunc , qui infestat me virum nigerrimum. Dicentibus eis : Neminem hìc videmus , inuoca Deum , miser ille desperatus respondit : Quid mihi posset prodesse , si modò illum inuocarem ? Multum inquit . Tunc ille : Deus , si potes , adiuua me , sicque expirauit . Et satis timeo quòd modicum ei profuerit tam infirma & tam extorta inuocatio .

CAPVT LIII.

Eodem tempore seruus quidam , aliquando cursor Ottonis Archidiaconi Leodiensis , officium suum deserens , multitudini prædonū , quæ Rurta vulgò dicitur , se associauit : inter quos episcopum se nominans , & episcopum per insulam repræsentans , sociis facere consueuerat peccatorum abolitionem . Die quadam , duobus ex eis vidētibus , duos canes Dominus ei immisit , à quibus laceratus & extinctus , penam soluit deprædationis atque irrisionis diuinorum sacramentorum . Quia prædam homicidia frequenter sequuntur , aliqua tibi proferam exempla de morte miserabili homicidarum .

CAPVT LIIII.

Vix duo anni elapsi sunt , quòd ciuis quidã Monasteriensis defunctus est . Hic cum domum & pecunias multas filio suo vnico dimisisset , ille luxuriosè viuendo cum meretricibus , & in tabernis , omnia sua mobilia consumpsit : domum verò sororio suo vendens , & abiens , pretium illius in breui dilapidauit . Necessitate compellente , ad eundem suum sororium rediens , ab eo , tum propter vxorem , tum propter venditam possessionem , detentus est . Quem cum primùm honestè satis , ac deinde negligentius tractaret , ille ex indignatione eum deserens , domum venditam repetiuit , se circumuentum conquerens . A quo cum nihil per iustitiam siue per minas obtinere posset , bipenni illum in medio foro occidit . Mox in ecclesiam S. Pauli fugiens , clericis cantantibus clamare cepit : Vos domini , defendite libertatem vestram ; quod